

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska

w sprawie ze skargi A. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie
o sygn. II AKa 53/23,

na skutek zażalenia A.B. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia
18 marca 2025 r. w sprawie o sygn. I NSP 48/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 12 czerwca 2025 r.,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 81 ust. 1 *a contrario*
k.p.k.

1. pozostawia zażalenie bez rozpoznania,

**2. nie uwzględnia wniosku A. B. o wyznaczenie obrońcy z urzędu
w postępowaniu zażaleniowym.**

(k.b.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 marca 2025 r., I NSP 48/24, Sąd Najwyższy oddalił skargę A. B. (dalej: skarżący) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. II AKa 53/23 (pkt 1) oraz zwolnił skarżącego od obowiązku ponoszenia wydatków wywołanych skargą i przejął je na rachunek Skarbu Państwa (pkt 2).

Pismem z 24 kwietnia 2025 r. (data nadania przesyłki za pośrednictwem zakładu karnego) skarżący wniósł zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego z 18 marca 2025 r., I NSP 48/24, domagając się stwierdzenia nienależytej obsady sądu rozpoznającego skargę i ponownego jej rozpoznania.

Kolejno, pismem z 30 maja 2025 r. skarżący wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w niniejszym postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o oddaleniu skargi na przewlekłość postępowania, należy uznać, że zażalenie skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z powyższych względów zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

Jednocześnie z uwagi na niedopuszczalność zażalenia w sprawie jako pozbawiony uzasadnionych podstaw należało uznać wniosek skarżącego o ustanowienie obrońcy z urzędu w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Stąd Sąd Najwyższy, na podstawie art. 81 ust. 1 *a contrario* k.p.k., orzekł jak w punkcie 2. sentencji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(k.b.)

[a.ł.]

